

αφαλός

αφαλός, ο, ουσ. [*μσν. άφαλός <αρχ. όμφαλός*], ο αφαλός·

- *επικοινωνείς με τον αφαλό σου*; ειρωνικήρωήρωση που απευθύνουμε σε κάποιον που μας δίνει την εντύπωση πως δεν καταλαβαίνει πολύ καλά τι του συμβαίνει, πως δεν έχει συνείδηση της πραγματικότητας: «επικοινωνείς με τον αφαλό σου, που μ' ένα εκατομμύριο θέλεις να χτίσεις ολόκληρο εργοστάσιο;». Συνών. *επικοινωνείς με το μυαλό σου(;)·*

- *θα σου κόψω τον αφαλό*, (απειλητικά) θα σε δείρω άγρια, θα σ' αφαλοκόψω: «αν ξαναενοχλήσεις την κόρη μου, θα σου κόψω τον αφαλό»·

- *λύθηκε ο αφαλός μου απ' τα γέλια* ή *μου λύθηκε ο αφαλός απ' τα γέλια*, γέλασα έντονα, ξεκαρδίστηκα: «ήταν τόσο πετυχημένο τ' αστείο του, που μου λύθηκε ο αφαλός απ' τα γέλια»·

- *λύθηκε ο αφαλός μου απ' το φόβο* ή *μου λύθηκε ο αφαλός απ' το φόβο*, τρομοκρατήθηκα: «πετάχτηκε με τέτοιο τρόπο μπροστά μου μέσ' στο σκοτάδι, που μου λύθηκε ο αφαλός»·

- *του 'λυσε τον αφαλό απ' το ξύλο*, τον έδειρε πολύ άγρια, τον αφαλόκοψε: «τον έπιασε ένα βράδυ έξω απ' το καφενείο και του 'λυσε τον αφαλό απ' το ξύλο»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας